

[Helge Sander]

Efter regeringens forslag skal vurderingen af rådighed baseres på den udarbejdede individuelle handlingsplan. Tilbud, den enkelte ledige selv har aftalt at gennemgå, kan afslås uden andre konsekvenser end 2 ugers karantæne. Holder man op i et tilbud, gives der 4 ugers karantæne.

I dag fungerer rådighedsreglerne ikke optimalt, men der er dog den konsekvens, at ledige, der uden gyldig grund afstår fra eller ophører i et arbejdstilbud, ikke længere anses at være til rådighed.

Det er kun afslag på tilbud i handlingsplanen, der får konsekvenser, og det lyder jo umiddelbart fornuftigt, men når man læser, at planen skal revideres løbende, og altid inden der gives tilbud, må man spørge, om meningen ikke har været at sikre, at ingen ledige bliver stillet over for krav om aktivitet.

Regeringen ønsker åbenbart aktiveringssystemet lavet helt om til et tagselvbord, og jeg må nok sige, at det er et af de lidt dyrere, for vi taler jo i virkeligheden om 10-12 mia. kr.

Som sagt i indledningen ser vi gerne på forslaget om aftalebaseret frivillig orlov, men når vi ser på den del af forslaget, hvor ledelsesretten antastes, må vi tage afstand. Vi synes også, det er betænkeligt, når der er forslag, hvorefter vi kan se, at det vil gå ud over virksomhedernes muligheder for at lave en fornuftig tilrettelæggelse af produktionen.

Alle, lige fra OECD til vores egen Socialkommission og en række uafhængige eksperter, har ved flere lejligheder påtalt, at vores ydelser trænger til et eftersyn. Vi har i dette land offentlige ydelser, der overstiger lønsummen på arbejdsmarkedet. Økonomiministeriet påviste for et års tid siden, at mindst 55.000 familier sætter penge til ved at være på arbejdsmarkedet, og nu har Socialkommissionen udsendt et sammenhængende forslag til en ydelsesreform, som afgørende kunne rette op på skævhederne i vores system. Men altså selv disse ting er overset i regeringens udspil.

Vi mener, det er misforstået solidaritet at fastholde et system, der lokker til passivitet og ender med en permanent tilværelse uden for samfundet. Regeringen har valgt at negligere problemerne på ydelsessiden. Det er synd både for samfundet og for de ledige, og når jeg tænker på, hvad der er gået forud, de mange års forhandlinger, som mange af os, der er til

stede i salen i øjeblikket, har deltaget i, må jeg håbe, at Det Radikale Venstre, Centrum-Demokraterne og Kristeligt Folkeparti snart får mulighed for en grundig drøftelse ikke mindst af Socialkommissionens forslag, som jeg også tror vil tale til Socialdemokratiet, hvis man fik det drøftet nærmere.

Regeringens bebudede skatteomlægning og en ændret finansiering af arbejdsmarkedspolitikken må vi altså vente på, men nu har man spillet ud med et forslag, der påstås ikke at medføre øgede udgifter; det vil vi nu tillade os at se nærmere på under udvalgsbehandlingen. Men det er under alle omstændigheder utroligt, at man fortsat vil lade skatteyderne, boligejerne og virksomhederne vente på en afklaring af deres fremtidige økonomiske situation. Det giver ikke vækst og beskæftigelse. Tværtimod giver det øget ledighed og fortsat faldende boligpriser, der fører til økonomisk ruin for mange familier.

Men det er måske betegnende for denne regering, at det første, man koncentrerer sig om, er at sikre, at de ledige permanent kan blive i dagpengesystemet. Det vil selvfølgelig også gøre det lettere for LO og fagbevægelsen at se bort fra det stærkt stigende behov, der er for at få indført større lønspredning og ikke mindst indslusningsløn.

Samlet føler vi, at de lovforslag, vi behandler i dag, trækker i den forkerte retning.

Men lad os også pege på de positive elementer, og jeg vil gerne tilslutte mig det, som vi også har sagt mange gange: at en tidlig aktivering absolut er en positiv ting.

Vi glæder os også over, at vi nu får slået fast, at der ikke kan optjenes dagpenge gennem støttet arbejde. Det er også positivt, at man har taget fat på en decentralisering af arbejdsmarkedspolitikken, men jeg må dog sige, at hvis jeg læser det rigtigt – og det er jeg ikke helt sikker på at jeg gør, for så klart synes jeg ikke det er formuleret, men det vil vi se nærmere på under udvalgsarbejdet – og ser på de mange minimumsrettigheder, der er, er jeg bange for, at det med decentralisering lyder temmelig hult, for langt den største del af de 10-12 mia. kr. er jeg bange for er bundet af de krav, som skal opfyldes, og som man regionalt bliver nødt til primært at bruge pengene på.

Men som sagt, det vil vi se nærmere på under udvalgsbehandlingen, for vi føler, at det er